

det skøn, som kommunalbestyrelsen har udøvet ved afgørelsen af, om (motorcykelklubbens) aktiviteter kan anses for folkeoplysende virksomhed og dermed tilskudsberettigede. . . .«

Dommens begrundelse for, at Stenløse Kommune er berettiget til at afslå at yde tilskud til motorcykelklubben Bandidos, er således ikke oplysningerne om mulig kriminel aktivitet, men en samlet vurdering af om klubbens virksomhed er omfattet af folkeoplysningsloven.

Det er på denne baggrund min opfattelse, at der ikke i dommen er grundlag for de konklusioner, der lægges op til i spørgsmålet.

For så vidt angår det generelle spørgsmål om kommunernes mulighed for at afslå at yde tilskud til eller stille lokaler til rådighed for kriminelle bander, har jeg i dag oversendt spørgsmålet til undervisningsministeren, under hvem folkeoplysningsloven hører, med anmodning om at redegøre herfor direkte over for spørgeren.

Spm. nr. S 1098

Til miljø- og energiministeren (19/1 96) af:

Tommy Dinesen (SF):

»Vil ministeren oplyse, hvorvidt lovgivningen rummer muligheder for bortfjernelse af de danske eller udenlandske skibe, der ligger efterladte eller strandede ved de danske kyster, uden at de danske skatteborgere skal betale regningen?«

Begrundelse

Inden for de sidste par år er der strandet gamle udenlandske – men også danske – plimsollere ved de danske kyster. Ejerforholdet til disse skibe har ofte været uklart, og derfor er en bjærgning af skibene ikke sket, bl.a. fordi regningen herfor ville ende hos de danske skatteborgere, som jo i en sådan sag må siges at være uden skyld.

En sådan gammel og rusten plimsoller pynter jo ikke ligefrem på kystlandskabet for slet ikke at tale om de eventuelle miljøskadelige stoffer og materialer, skibene kan indeholde og udlede til det omkringliggende miljø.

Svar (5/2 96)

Miljø- og energiministeren (Svend Auken):
Ved fare for udledning af miljøskadelige stoffer eller materialer fra et efterladt/strandet skib kan miljø- og energiministeren i medfør af havmiljøloven tømme skibet for sådanne stoffer og materialer. Udgifter forbundet hermed skal bæres af skibets ejere.

Forsvarsministeriet (beføjelsen er henlagt til Farvandsvæsenet) har hjemmel til at fjerne skibsvrag, såfremt vraget er til fare eller væsentlig ulempe for skibsfart eller fiskeri, jf. lovbestemt afgørelse 1986-09-15 nr. 625 om tillæg til strandsloven, som ændret ved L 1988-03-05 nr. 108.

Ejeren af skibet hæfter med begrænset rederansvar, jf. reglerne herom i sølovens kapitel 4.

Endvidere har trafikministeren eller et amtsråd hjemmel til at give ejeren af et skibsvrag pålæg om at fjerne vraget, hvis det skønnes at kunne frembyde fare for kysten eller for et kystbeskyttelses anlæg, jf. L 1988-03-05 nr. 108 om kystbeskyttelse, som ændret ved L 1992-01-03 nr. 9. Efterkommes pålægget ikke, kan ministeren eller amtsrådet lade vraget fjerne for ejerens regning, hvis det er nødvendigt for at afværge en nærliggende fare. Er øjeblikkelig indgriben påkrævet, kan ministeren eller amtsrådet lade vraget fjerne for ejerens regning uden forudgående pålæg til ejeren.

I Den Internationale Søfarts Organisation (IMO) forhandles et udkast til en konvention om fjernelse af vrag, herunder skibsvrag. Konventionens regler skal som udgangspunkt kun finde anvendelse i internationale farvande, men staterne kan også bestemme, at konventionen skal finde anvendelse i nationale farvande. En af hovedideerne bag reglerne i konventionsudkastet er, at skibsejere skal have en forsikring, der dækker udgifter til fjernelse af vrag. En sådan tvungen forsikring vil blandt andet være nyttig i tilfælde af, at skibets ejer er gået konkurs.

Spm. nr. S 1272

Til trafikministeren (1/2 96) af:

Ole Donner (DF):

»Vil ministeren redegøre for et brev, som skibsskib Ole Lauritzen har sendt til Trafikministeriet den 12. september 1995 i forbindelse med